

Icoana ta târzie

Necorupb

Cu lungile ecouri rămase agățate
pe dorurile mute, venite din trecut,
aud și glasul vostru, iubite neuitare,
rămase-n amintire pe brâuri de sărut.

La ora neuitării, tăcerea trecătoare,
ce-mi mângâie odihna la orele târzii,
se rupe dintr-odată și-n suflet reappare
icoana unei muze cu false fantezii.

Să fii chiar tu aceea, venită fără veste,
în pragul înserării, din toate câte-au fost?
O, nicidecum, iubito, eu tainica poveste
o știu dintotdeauna aproape pe de rost.

De ai fi fost aceea, icoana ta târzie
mi-ar fi adus în cuget un dor neistovit,
ca-n lunga așteptare venirea ta să fie
lumina împăcării căzută din zenit.